

POSTANOWIENIE

Dnia 16 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie skazanego płk. rez. J. M.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 16 września 2025 r.

zażalenia obrońcy skazanego na postanowienie o kosztach sądowych zawarte w wyroku Wojskowego Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 9 kwietnia 2025 r., sygn. So 2/25

na podstawie art. 626 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

zażalenia nie uwzględnić, zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 9 kwietnia 2025 r., sygn. So 2/25 Wojskowy Sąd Okręgowy w Poznaniu uznał płk. Rez. J. M. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i orzekł wobec niego m.in. karę grzywny w rozmiarze 200 stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 300 złotych, a na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w postaci 70 złotych tytułem zwrotu wydatków wyłożonych przez Skarb Państwa oraz kwotę 6 180 zł tytułem zwrotu opłaty. Od tego wyroku nie wniesiono apelacji.

Na postanowienie w przedmiocie kosztów sądowych zawarte w tym wyroku zażalił się obrońca skazanego podnosząc błąd w ustaleniach faktycznych

przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na przyjęciu, że w sprawie nie zachodzą przesłanki do zwolnienia skazanego w całości od ponoszenia kosztów procesu oraz nieprzyjęcie, iż uiszczenie przez skazanego kosztów procesu byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, podczas gdy prawidłowa ocena stanu faktycznego w zakresie sytuacji życiowej skazanego prowadzi do wniosku, iż powinien być z tych kosztów zwolniony.

Prokurator w odpowiedzi na zażalenie wniosł o utrzymanie zaskarżone postanowienia o kosztach procesu w mocy.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

Argumentacja skarżącego oparta na sytuacji zdrowotnej, materialnej i rodzinnej uniemożliwiającej poniesienie przez niego ustalonych kosztów procesu nie przekonuje.

Sąd Najwyższy dzieląc wywody zawarte w odpowiedzi prokuratora na zażalenie stwierdza, że przedstawiona przez skazanego jego sytuacja zdrowotna, w sytuacji gdy prowadzi odpłatną praktykę lekarską poza miejscem zamieszkania oraz uczestniczy – jak to wskazano w zażaleniu – w licznych szkoleniach i sympozjach na terenie województwa ale i kraju, nie pozwala na stwierdzenie aby schorzenia, na które cierpi skazany ograniczały w sposób istotny jego egzystencję i jego możliwości zarobkowe. Nadto ustalone trwałe dochody skazanego osiąmane z praktyki lekarskiej, posiadane zasoby pieniężne z pracy zawodowej osiąmane przed uzyskaniem wieku emerytalnego na stanowisku [...] wojskowej placówki medycznej, nabycie luksusowego samochodu osobowego marki L. (segment C/I), możliwość spłaty leasingu udzielonego na ten zakup oraz otrzymywana emerytura wojskowa, w sytuacji posiadania jednego dorosłego dziecka przekonują, że warunki materialnej egzystencji skazanego przekraczają średni poziom życia statystycznego mieszkańca naszego kraju. Co również istotne – jak wynika z uzasadnienia wyroku sądu pierwszej instancji – oskarżony wobec wydania wyroku w trybie art. 335 § 2 k.p.k. wyraził zgodę na obciążenie go kosztami i opłatami

związanym z tym postępowaniem (k.3043), a więc miał świadomość możliwości uiszczenia stosownych zobowiązań należnych Skarbowi Państwa.

Z tych względów nie można podzielić w żadnym aspekcie wywodów środka odwoławczego, że realizacja obowiązku zapłaty kosztów procesu byłaby zbyt uciążliwa dla skazanego, wskazując nadto, że orzeczona grzywna i zasądzone koszty procesu stanowią typowe, a nie szczególne konsekwencje skazania uprawniające do formułowania żądania o zwolnienie od ponoszenia kosztów procesu.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł.]